

Poëzie in de politiek

Eline Levering

Elke avond voor ik ga slapen deel ik op twitter mijn #poëzievoorhetslapen-gaan. Enkele dichtregels van bekende en minder bekende dichters om mee te nemen in de nacht. Steeds weer verbaast het me hoeveel reacties ik hier, online én offline, op krijg. Het doet me realiseren dat mensen woorden nodig hebben om hun dromen en angsten uit te drukken. Móóie woorden. Woorden die werelden schetsen die we niet voor mogelijk houden. Woorden die troost bieden.

Net als Oosterhuis geloof ik dat de kern van de bijbel het visioen van een rechtvaardige samenleving is

Politici gebruiken ook vaak 'mooie woorden', maar dan in een hele andere betekenis. Woorden die weleens valse beloftes of holle frasen blijken te zijn. En soms zelfs woorden die doelbewust gekozen zijn om mensen of groepen in de maatschappij te kwetsen of in een kwaad daglicht te stellen. Ik hoop op een politiek waarin ruimte is voor poëzie. Voor zorgvuldig gekozen woorden, en afgewogen oordelen. De boodschap van een politicus wordt immers niet alleen bepaald door de inhoud, maar ook door de wijze van formuleren.

Maar met poëzie in de politiek doel ik op meer dan zorgvuldig gekozen woorden alleen. Ik hoop op politici die vergezichten bieden waar nog niet iedereen aan had gedacht. Die durven te spreken over grote vernieuwingen. Een politiek met ruimte voor poëzie is voor mij een politiek met ruimte voor dromen. Voor het geloof dat het anders kan en anders moet. Een politiek die gelooft in zachte krachten. Politiek met compassie.

Ik werd geraakt door het pamflet 'Redden die geen verweer hebben', dat

Huib Oosterhuis schreef ter gelegenheid van de Nacht van de Theologie 2012. Oosterhuis meent dat eigenbelang tegenwoordig het uitgangspunt is en dat we dagelijks verleid worden om hierin mee te gaan en te denken dat dat nu eenmaal is zoals het is. Oosterhuis is radicaal in zijn afwijzing van die weg. Hij stelt zelfs dat een relatie met God alleen mogelijk is door je 'persoonlijk ten volle verantwoordelijk te stellen voor een rechtvaardige economie'.

Regelmatig merk ik dat mensen het bijzonder vinden dat ik gelovig ben ('zélfs naar de kerk ga') en mij toch thuis voel binnen GroenLinks. Maar net als Oosterhuis geloof ik dat de kern van de bijbel het visioen van een rechtvaardige samenleving is, en dat wie waarde hecht aan de verhalen in dat eeuwenoude boek, niet anders kan

dan ook politiek de zijde kiezen van 'wees en weduw en ontheemde'. De zijde waar, soms tegen de klippen op, geloofd wordt in een toekomst voor de aarde.

Dat zo'n maatschappij een realistisch perspectief is, dáár ligt een taak voor politici: om mensen te laten zien dat het wél anders kan. Dat we ons moeten inspannen voor een wereld die over honderd jaar ook nog leefbaar is. Dat er geen tweederangsburgers bestaan, en dat het niet normaal is om in ons land grote inkomensverschillen te laten bestaan. Dat het geen optie is om stil te blijven bij racisme of onderdrukking. Dat het mechanisme waarin we verzeild geraakt zijn onderbroken kan worden. Ik hoop dat politici de verantwoordelijkheid zullen voelen om zich in te spannen voor dat grote verhaal en mensen kunnen laten zien dat dat stap voor stap werkelijkheid kan worden.

Soms is het onrecht dat overal om ons heen blijft bestaan en de uitputtings-slag die de aarde moet leveren om moedeloos van te worden. Vernieuwers en dromers lijken geen gehoor te krijgen en het kan verleidelijk zijn om dan het bijltje er bij neer te gooien.

Dan zijn er mensen nodig die woorden spreken om je daar doorheen te slepen. Die hun steun uitspreken en helpen het grotere verhaal te blijven zien. Te weinig hoor ik dat politici de hoop en het geloof blijven aanwakkeren dat er een andere toekomst mogelijk is. Dichters zijn er echter meesterlijk in. Daarom sluit ik af met waardevolle woorden van Henriëtte Ronald Holst, die houvast bieden wanneer moedeloosheid de overhand dreigt te krijgen:

“De zachte krachten zullen zeker winnen in 't eind. Dit hoor ik als een innig fluisteren in mij (...)”

Eline Levering (26) werkt onder de naam Kunst in de kijker aan uiteenlopende kunst- en cultuurprojecten. Van het beheren van een kunstcollectie, het voorbereiden van een tentoonstelling, het napluizen van archieven of het schrijven van een catalogustekst tot het coördineren van de communicatie rond evenementen of het maken van een audiotour voor musea. Ook is Eline actief in GroenLinks Leiden. www.kunstindekijker.nl